

ÁMOS

Gymnázium, Třinec

DUBEN 2022

Ženy, jsme
připraveni

REDAKCE

Karin Ciencialová	6. A
Veronika Ciencialová	6. A
Lucie Foldynová	1. D
Daniela Gavelčíková	1. D
Michaela Holotňáková	7. A
Zuzana Karasová	6. A
Hana Kukutschová	4. E
Zuzana Kukutschová	4. E
Marek Skibiński	6. A
Adam Slaninák	4. A
Barbora Swatková	1. D
Adriana Varmusová	7. A

OBSAH

Podnikat se dá i na střední	4
Jak studenti a gymnázium pomáhají Ukrajině?	5
Reflexe lyžařských kurzů	6-7
Velikonoce - žáci vs. učitelé	8
Jeden svět aneb zdá se, že těch světů je trochu víc	9
Školní memes	10-11
Kulturní tipy a triky	12
Recenze maturitní četby	13
Kterak uhranout prince v několika málo lekcích	15-16
Hlášky	17

Vážení a milí čtenáři, zhluboka se nadechněte...

... protože přichází jaro s ním i naše velikonočně zaměřené číslo časopisu ÁMOSE! Všichni slyšíme zpěv ptáčků, vidíme kvést a pučit veškerou přírodu, cítíme to přicházející teplo ... teda až na poslední týden, kdy nám ještě naposledy zasněžilo. Jak říkají stará moudrá přísloví: březem, za kamna vlezem. A opravdu jsme za ně na pár dní zalezli. Teď už ale definitivně zima odešla a je čas na přípravu na nadcházející jaro! Takže jak jinak než se těmto přípravám přizpůsobit a naladit časopis na stejnou, jarní vlnu.

Pro milovníky jara a všeho čistého, voňavého a pučícího vám holky z naší redakce připravily článek o Velikonočních přípravách studentů a učitelů, kde Vám paní Krčková prozradí tajemství svých velikonočních tradic.

Pro ty, kteří neslaví Velikonoce nebo pro naše alergiky, tady máme klasické pravidelné články, které vidíte v každém našem čísle, nebo i ty speciální, jako například článek o tom, jak můžeme pomoci a jak naše škola pomohla lidem na Ukrajině, nebo si můžete přečíst o letošním ročníku Jednoho světa.

Předešlý měsíc byl bohatý na zážitky; Erasmus, lyžařské kurzy... o Erasmu Vám bohužel článek nemůžeme nabídnout, ale zato Vám to můžeme bohatě vynahradit článkem o lyžařských kurzech, kde uvidíte i fotky našich studentů a zjistíte informace, které nikde jinde jen tak nezjistíte!

Nakonec bych vám všem ráda srdečně popřála pohodový a klidně strávený měsíc duben... využijte toho jara a zkuste vnést do vašeho života trošku řádu, ať si najdete čas i na věci, které jste chtěli třeba vyzkoušet. Přeji maturantům hodně štěstí v následujících měsících a všem studentům našeho gymnázia, aby si užili toto nenáročné číslo časopisu.

Za celou redakci: Veronika Cencialová

Podnikat se dá i na střední

Michaela Holotňáková

Podnikání není jednoduché, ale i tak si troufnu říct, že se do budoucna touto cestu pustí mnoho z vás. Je to běh na dlouhou trať a vyžaduje mnoho zkušeností, které se nedají získat jinak než praxí. Tak proč nezkusit rozjet vlastní firmu už na střední? Navíc jsme ve věku, kdy se nám ostatní snaží pomáhat. Třeba Soutěž & Podnikej je skvělým příkladem.

S&P je soutěží, kde se přihlásí jednotlivci či týmy ze středních škol, kteří pracují na svém vlastním projektu. Organizátoři se jim snaží skrze zábavné úkoly přiblížit, co je při rozjždění firmy důležité, jak analyzovat trh, konkurenci a jak na monetizaci. Cílem těchto úkolů je převést nápady do praxe a vytvořit funkční prototyp.

Každý projekt taky dostane vlastního mentora, který má s podnikáním zkušenosti. S ním mohou soutěžící konzultovat postupy, které využívají, ale taky dílčí úkoly a jak je vztáhnout k jejich konkrétním cílům. Tím mohou předejít chybám, kterých se začátečníci často dopouští, a ušetřit tak spoustu času.

Jak název Soutěž & Podnikej napovídá, jedná se o soutěž obohacenou o vzdělávací prvky. Projekt, který se ve finále porotcům zalíbí nejvíce, získá slušný obnos peněz na realizaci přímo od S&P. Soutěž má ale mnoho spřátelených investičních fondů, jejichž zástupci se na „pitch“ soutěžících chodí dívat. Proto se často stává, že i ti, kteří nevyhráli, získají peníze skrz ně.

Takže jestli máte nápad a víte, že podnikání je vaší cestou, nebo se jen chcete přiučít něčemu novému a nabrat spoustu kontaktů, můžu vám Soutěž & Podnikej z vlastní zkušenosti vřele doporučit.

Jak studenti a gymnázium pomáhají Ukrajině?

Adam Slaninák

Pišu to opravdu nerad, ale ani měsíc od počátku ruské invaze na zmíněný suverénní stát stále nenastal mír. Lidé (téměř) celého světa se semkli a pomáhají, jak jen můžou. Pojdme si shrnout, jak se do dění zapojila naše škola.

Finanční sbírka

Za sbírku bych Vám chtěl jménem školního parlamentu ještě jednou poděkovat. Pouze za 2 přestávky jste donesli naprosto úžasných 38 086 korun. Peníze putovaly na účet Člověka v tísní, a bude za něj nakoupena humanitární pomoc pro uprchlíky.

Materiální sbírka

Přinesli jste obrovskou spoustu her, hraček a dalších věcí k zabavení dětí z Ukrajiny ubytovaných v nýdecké části Hluchová. Sbírkou skrze DDM iniciovala p. uč. Bruková.

Benefiční koncert

3. března jsme se společně zúčastnili hudebního vystoupení třinecké ZUŠ pořádaného městem Třinec nejen jako diváci. Několik studentů zde dokonce účinkovalo.

Vlajky

V oknech při příchodu do školy a nad vchodem do gymnázia září žluto-modrá. Malé vlaječky byly vytvořeny studenty v hodinách VV, ale zapojovali se i ostatní pedagogové.

Outfity

Především v nejintenzivnějších týdnech ruské agrese se studenti i učitelé zbarvili do ukrajinských barev a malovali vlajky na roušky a respirátory.

Adaptace studentů z Ukrajiny

Na gymnázium dochází hned několik uprchlíků ze suverénního státu na východě Evropy, třídy je laskavě zapojují do výuky a interagují v rámci kolektivu.

Dobrovolnictví

Studenti naší školy pomáhají i ve volném čase, například na pátečních setkáních pro ukrajinské občany v třinecké knihovně a dalších dobročinných akcích.

Reflexe lyžařských kurzů

Barbora Swatková

Tak už je to za námi. Od 21. února do 11. března jste mohli potkávat naše studenty na sjezdovkách na Bílé či Lomné. Po dlouhé covidové pauze se totiž uskutečnil další ročník úspěšných lyžařských kurzů. Během těchto výcviků nás zde doprovázelo mnoho učitelů, kteří to s námi i přes všemožné překážky zvládli, a dokonce se jim povedlo neztratit nervy.

Jako první v této trojici nastoupily první ročníky vyššího gymnázia, které této lyžařské příležitosti využily i jako seznámení mezi třídami navzájem. Jednalo se o první akci, které se zúčastnily všechny třídy stejného ročníku. Jako žáci jsme se zde naučili nové praktiky lyžování a základní informace o fungování provozu

horské služby za všech podmínek. Také jsme zde zažili spoustu zábavy, na kterou budeme vzpomínat ještě hodně dlouho (pan učitel Kalinec, který tančí “Makarenu”, se totiž zapomíná těžko). Pro mnohé z nás jistě byla tím největším zážitkem rozlučková party, která sice skončila brzy, ale i přesto byla naprosto skvělá a dodala celému lyžařskému kurzu tu správnou třešničku na dortu.

Na konci února jsme se společně s 2.A vydali na lyžařský kurz na Bílou. Byl to týden plný lyžování, nových zážitků a zábavy. Hned po příjezdu, jsme si vyšli na procházku po okolí a pak nás čekalo vybalování. Po obědě se lyžaři vydali na sjezdovku a zmapovali terén. Nechybělo ani pěší

družstvo paní učitelky Brukové, které místo lyžování objevovalo okolí střediska. Už první den nám přálo počasí, a tak tomu bylo i po zbytek týdne. Podmínky pro lyžování, byly vzhledem k termínu také velmi příznivé a našim aktivitám dostačující. K večeru se programu ujala naše třída, a soutěžící si mohli ověřit své znalosti např. v zeměpise či hudbě.

Druhý den naše družstvo čekaly snowblady. Pro všechny to bylo něco nového a až na pár jedinců, kteří jízdu po několika pokusech vzdali, jsme si to všichni užili. Večerního programu se pro tentokrát ujala 2.A, která si připravila Kahoot na všeobecné znalosti a židličkovanou.

Ve středu nás čekala zdravotní představení a odpoledne také karneval. Předvedly se masky jako Chipmunkové, Bílá Paní, Werkovi nebo Jolanda. Ovšem absolutním vítězem se stala Zdena uvězněná pod kořenem a moderátor Rey.

Ve čtvrtek nás čekal všemi obávaný slalom, který jsme všichni nakonec zvládli a výsledky byly překvapivé. Na vítězných příčkách se umístila jak 2. tak i 3.A. Večer nás už čekala jen přednáška o carvingu a závěrečná diskotéka.

V pátek jsme se naposledy vydali na svah a krátce po obědě nás již čekala cesta domů. Všichni jsme se shodli, že lyžák hodnotíme velmi pozitivně, a to jak jídlo, tak i ubytování, kde jsem se sice rozdělili na hotel a chatu ale i tak jsme většinu času trávili společně. Díky našim skvělým učitelům jsme se všichni zdokonalili, a dokonce i nelyžaři odjízďeli s novou dovedností.

- Aďa Kawuloková a Viki Bystroňová, 3.A

A jako poslední se zde objevila 6.A, 2.D a 2.E. Ti se ale stali výjimkou a svůj lyžák měli v Lomné. Taky to podle toho vypadalo! Nejen ti, co na lyžích nikdy nestáli, ale také ti, co jsou už zkušenější, se na sjezdovce báli. Sjezdovka zde totiž byla strmá a dle "výpovědi svědků" se zde často padalo. Třídy si naplánovaly svůj program, který postupně po večerech plnily.

Výhodou určitě byla možnost vstupu do sauny, bazénu či bowlingu, který nebyl v ceně, ale i tak celý lyžák ještě vylepšil. Probíhaly zde také zajímavé konverzace s paní Dohnalovou o vražedném lyžování a o jejím přístupu k nošení helmy, tato konverzace jistě všem dala mnoho do života. Samozřejmě i tento týden byl zakončen úspěšnou diskotékou, kterou si mnozí chválili.

Velikonoce - žáci vs. učitelé

Lucie Foldynová, Daniela Gavelčíková

Školní rok nám rychle utíká a už se blíží Velikonoce. Tento svátek má bohatou historii převážně v náboženském ohledu, ale nyní je ozvláštněn spoustou tradicemi či pokrmů. Rozhodly jsme se udělat rozhovor s jednou žačkou, konkrétně šlo o Barču Hupkovou, a také s někým z učitelského sboru – paní učitelkou Krčkovou.

Nejdříve jsme udělaly rozhovor s Barčou. I přes její počáteční nervozitu nám toho sdělila spoustu, a nakonec odešla s úsměvem na tváři a určitě také s dobrým pocitem. Začaly jsme otázkou, zda-li doma drží nějaké tradice.

„Ano, lepíme na okna velikonoční ozdoby, pečeme různé velikonoční pokrmy a barvíme vajíčka.“

K Velikonocím patří dnes již neodmyslitelně velikonoční beránek. Pečete ho taky?

„Ano, pečeme.“

Chodívá k vám hodně kluků na pomlázku?

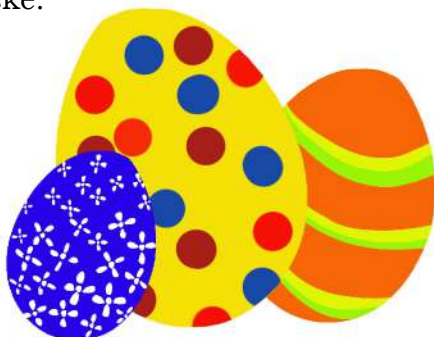
„Přichází k nám rodina, bratrance, dědové, ... Takže dohromady asi deset.“

Schovávala ses před nimi, když jsi byla malá?

„Ano.“

V některých zemích mají třeba tradici, že hledají venku čokoládová vajíčka. Děláte něco takového?

„Ne, to ne. Velikonoce máme vyloženě české.“

Následující rozhovor s paní učitelkou Krčkovou nás docela hodně překvapil. Hned od začátku nás zaujaly tradice, které doma s rodinou dodržují.

„Pečeme beránka a barvíme vajíčka, také doma děláme velikonoční výzdobu. Jednu tradici jsme si ale v průběhu let vytvořili. Jdeme s kamarády na hory, opečeme si párky a mužské osazenstvo vyšlehá to dámské. Z cizích tradic nic nedodržujeme, jen mé dcery hledaly čokoládová vajíčka na zahradě prarodičů, ale to je již hodně dávno.“

Dále nás zajímalo, jestli jí třeba někdo pomáhá s pečením beránka nebo s vajíčky.

„Beránka pečeme, pomáhají mi mé dvě dcery. I zdobení vajíček děláme všichni dohromady, baví to i manžela.“

Napadlo nás taktéž, jaký měla postoj k Velikonocům jako malá a jak se k nim staví teď.

„Můj názor se asi nezměnil. Když jsem byla malá, těšila jsem se, že k nám přijdou hosté, které jsem dlouho neviděla. Někdy k nám přišla i skupina Slezan v krojích, protože mí rodiče ve Slezanu tancovali. Teď je to jiné v tom, že jsme se rozhodli čas trávit jinak, s lidmi, se kterými je nám dobře, a na horách.“

A co vy? Máte Velikonoce tradiční nebo netradiční? Hlavní je podle nás strávit čas s rodinou, ale občas trochu srandy neuškodí. Veselé Velikonoce!

ANEB ZDÁ SE, ŽE TĚCH SVĚTŮ JE TROCHU VÍC

Karin Ciencialová

Během posledního březnového týdne se po celé České republice pořádal mezinárodní festival dokumentárních filmů věnovaných problematice lidských práv nazýván Jeden svět. Naše škola umožnila nižšímu gymnáziu zhlédnout jeden dokument v pátek 8. 4., tudíž studenti odpovídajících ročníků pravděpodobně mají představu, oč jde.

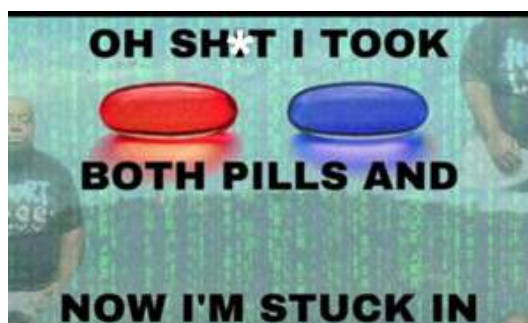
Jedná se tedy o filmy týkající se aktuálního dění a poukazující na současné problémy. Letos se mimo jiné, tak jako každý rok, promítaly i dokumenty odkrývající ruská tajemství netajemství. Zatracená práce = film, který doslova bere slova, ukazuje rapidní vývoj nezávislého zpravodajství TV Dožď v Putinově Rusku očima její zakladatelky. Počáteční pocity štěstí a svobody se během momentu mění v pocity zoufalosti, bezbrannosti, ale zároveň i vytrvalosti a neskutečné odvahy.

Dále se bylo možno podívat na plantážníky, kteří se začali živit uměním (Bílá krychle) nebo se dozvědět něco o oslabení nezávislosti soudů polskou konzervativní stranou Právo a spravedlnost, ironický název, že? Tento film o soudcích snažících se bojovat za Spravedlnost s velkým S můžeme najít pod názvem Soudci pod tlakem.

Nejen o zmíněných dokumentech se dá více dočíst na oficiálních stránkách Jednoho světa a samotné filmy i z předchozích ročníků lze dohledat v online archivu. Kinematografické kousky z tohoto roku ale budou dostupné až začátkem května.

ŠKOLNÍ MEMES

GymtriStar
bude!

Jenom 2
hodiny...

"Váš další úkol bude obléct si helmu při lyžování."

učitelé

čtvrtletní práce

**vystresovaní
studenti**

**Polovina
gymplu**

Vzduchoplavec

výraz:

„úsměv a mávat hoši“

sluneční brýle, které nic nezkaží
bílý svetrolák

univerzální šedá kabelka na rameno

tmavě modrá zimní bunda

respirátor na ruce:
„když chceš stihnout bus“

vesnická károvaná
sukně

prostě černé legíny

teploučké botičky,
do sucha i do vodičky

Ty lyžuješ

Já sjíždím kopec na lyžích

We are not the same

Kulturní tipy a triky

Hana Kukutschová

Pro fanoušky velkého plátna, příjemného přítmí a plyšových sedaček:

Umělecké duše a fandové dokumentu:

Napoleon – ve jménu umění tento snímek se po 200 letech vrací po stopách, které Bonaparte zanechal především v italské kultuře. Prostřednictvím dokumentu můžete Akademií Brera v Miláně nebo pařížský Louvre. Celým filmem vás provede oscarový herec Jeremy Irons. Vstupenku si můžete zakoupit na 12. 4. v 18:00.

Zkoukněte český film:

Známí neznámí je hořkosladkou komedií, ve které sledujeme setkání přátel na Nový rok. Vše se trochu zvrtně ve chvíli, kdy se rozhodnou dát všechny mobilní telefony na stůl a sdílet všechny příchozí zprávy a hovory s ostatními v místnosti. Jedná se o adaptaci předlohy Naprostí cizinci režiséra Paola Genovesy. V tomto snímku můžeme zahlédnout Martina Hoffmana, Kláru Isoovou, Tomáše Měcháčka nebo třeba Annu Kadeřávkovou. Sál Kina Kosmos můžete navštívit 7. 4., ale také později. Pokud Vás snímek zaujal, navštivte webovky kina.

Fanoušci japonské kultury, vytáhněte své kalendáře!

Ve středu 27.4. můžete zajít hned na dva snímky, prvním je Belle režiséra Mamoru Hosoda. Jedná se o příběh, který popisuje střet dvou odlišných světů, a to vesnice, ve které žije Suzu smutnicí po smrti matky, a svět „U“, do kterého může vstoupit kdokoli a třeba změnit svět. Ve světě „U“ se Suzu mění v Belle stává se hvězdou tohoto světa a vydává se také na dobrodružství. Druhým snímkem je Drive my car je filmovou adaptací díla Harukiho Murakamiho. Film získal mnoho ocenění a vypráví o herci a režisérovi, který se vyžívá v řízení svého červeného Saabu, musí tuto libůstku přenechat mladé a málomluvné řidičce během festivalu v Hirošimě. Společně naleznou způsob, jak se vyrovnat se svými traumaty a jít dál.

Pro divadelníky (a fandý opery) tělem i duší:

Ookův jamadský případ je vystoupením souboru Literárně dramatického oboru ZUŠ Trinec pod vedením paní učitelky Kláry Kvasničkové. Pokud chcete vidět toto představení dramaťáků, můžete navštívit kino Kosmos 27.4. v 17:00.

27.4. v 19:00 v Trisii můžete zhlédnout představení Maryša Těšínského divadla. Pokud máte rádi díla z vesnického prostředí a česká klasika bratří Mrštíků Vám není cizí, kupujte lístky na webovkách divadla.

Opera v kulturních tipech ještě nebyla. A tak tady je. Hurá. Divadlo Antonína Dvořáka uvádí operu Tosca od Pucciniho, která je reprízovaná 20.4. v 18:30. Je to opera s činoherní předlohou a zahrnuje hru lásky, vášní a intrik. Prostě Itálie. Ach.

Recenze maturitní četby:

Hana Kukutschová

Šokující Baudelaire aneb rozkvět moderny a krása prokletých básníků

Je to tady dubnové číslo časopisu Ámos a také jaro! Ano, všichni jste na to čekali (tedy kromě nás maturantů). Konečně bude trochu tepleji a bude pomalu ale jistě přibývat dne. A proto přichází i tematická jarní recenze maturitní četby! Pro všechny jarní nadšence a fandy poezie. Ano, čtete správně, poezie. Je to historicky poprvé, kdy recenzuji básnickou sbírku, která je součástí maturitního seznamu. Pokud ale čekáte Máj či Kytici, musím Vás zklamat, ačkoli přiznávám, bylo by to také tematické.

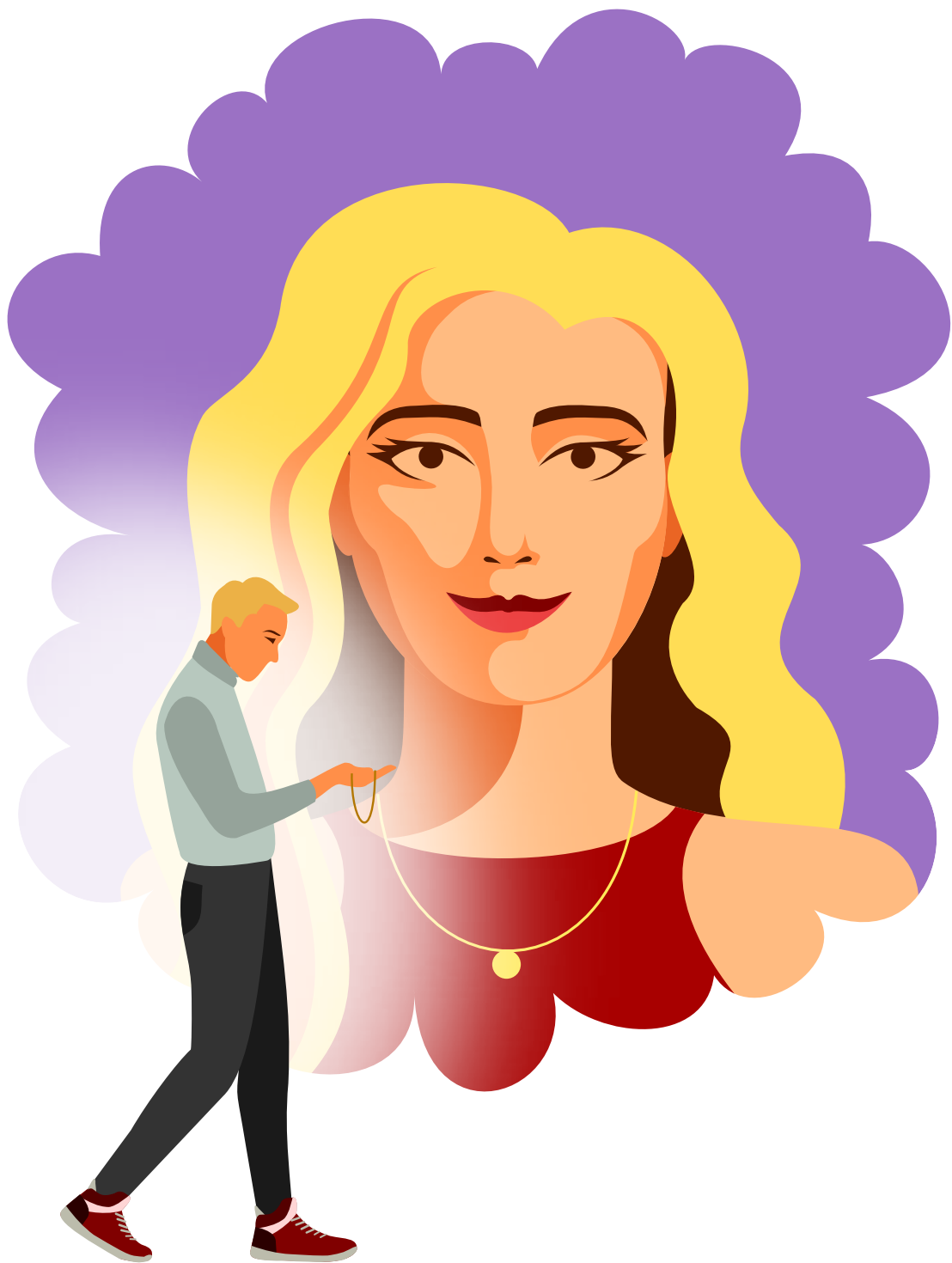
V dnešní recenzi se budeme zabírat dílem autora, který patřil k prokletým básníkům. Byl to bohém (ostatně jako všichni prokletí básníci), měl zelené vlasy a procházel se ulicemi Paříže s krabem na vodítku. Poznáváte zakladatele této skupiny umělců? Ano? Gratuluji! Získáváte dobrý pocit a stáváte se literárním šprtem (není nic krásnějšího, věřte mi). Pro ty, kteří neuhodli, nebuďte smutní, pokud vás Charles Baudelaire svou tvorbou či osobností neokouzli natolik, abyste ho poznali. Možná vás okouzlí jeho Květy zla, o kterých budou následující řádky.

Květy zla jsou básnickou sbírkou, která v období svého vzniku pobouřila mnoho lidí i kritiků (byla napsána v roce 1857) neb nebylo opravdu běžné a snad ani vhodné psát o věcech jako jsou mrtvoly, upíři či červi. Byla to šokující záležitost stejně jako tvorba a život ostatních tvůrců literární moderny.

Celé dílo je rozděleno do dvou částí a ty pak ještě do jakýchsi podčástí, tyto podčásti sdružují básně stejného tématu, kupříkladu v podčásti Smrt nalezneme básně jako Smrt milenců či Smrt umělců. Samotné Květy zla jsou také názvem jedné takové podčásti, kde můžete pokochat svou básnickou duši básní Záhuba nebo Prokleté ženy. Ve sbírce nalezneme mnoho sonetů (nebo básní, které mají strukturu sonetu, co je ale na nich kouzelné, je fakt, že nejsou velmi romantické) a také jeden madrigal (pokud vás zajímá, co to je a máte podezření, že jsem si tento básnický útvar vycucala z prstu, není tomu tak. Madrigal je zjednodušeně řečeno sonet bez jednoho verše).

A nyní teda ke kritice samotného díla. Když už tedy víme, co jsou Květy zla a co v nich nalezneme, zbývá už jen jedna otázka – Stojí opravdu za přečtení? Je to přece jenom delší kniha, než žádný Petr a Lucie, či Stařec a moře (Jen pro pořádek, nemám nic proti těmto knihám a obdivuji každého, kdo dokáže nějakým způsobem umělecky tvořit). Dle mého názoru Květy zla stojí za přečtení. Ne jenom, že je to poezie, takže se čtou opravdu dobře, protože přece jenom nemáte celou stranu pokrytou textem, ale ty básně jsou opravdu jiné než třeba již zmíněný Máj, a pokud jste (stejně jako já) fanda moderny, tak je tato sbírka tou pravou pro vás. Sice se tam občas najdou pasáže, které nám mohou připadat úsměvné nebo prostě divné, ale když vezmeme v úvahu, že Baudelaire toto dílo napsal v 19. století, zjistíme, že se jedná o dílo, které je opravdu vcelku čtivé s ohledem na ostatní soudobé výtvořky.

Asi nejlepší na tomto díle je fakt, že Baudelaire píše i milostné básně (nebo se o to snaží) kupříkladu báseň Ó já tě zbožňuji by polichotila nejedné dámě, dokud by nedošla na první dvojverší druhé sloky, kde jí Charles píše, že se za ní plazí jako červi k mrtvole. Což je správně šokující, jak snad zamýšlel, ale křehkou ženu 19. století to uvede do rozpaků, neřkuli do mdlob. Pokud ale nejste slabé povahy a máte alespoň trochu zájem o poezii a milujete modernu, sáhněte po Květech zla a začtěte se do šokujících básní jednoho chovatele krabů..

Jana Balcárková, 1. E

Kterak uhranout prince v několika málo lekcích

Kapitola 4.

Zuzana Kukutschová

Krasoň si nikdy nenamlouval, že by jeho milostný život mohl být jako z pohádky. Tedy až do plesového večera a nalezení ztraceného řetízku.

S pocitem prince z Popelky se náš milý Krasoň zhurta vrhl do hledání dívky, jejíž jméno sotva znal. Prolezl všechna zákoutí internetu, ale svou vyvolenou ne a ne najít. Pojala ho mizérie a pomyšlení, že hledá dívku mezi tisíciem žáků navštěvujících jejich školu, ho z pocitu bezradnosti ani za mák neosvobozovalo.

Což o to, princ z Popelky! Náš hrdina je na tom ještě mnohem hůř! Má jen řetízek a vzpomínku na krásnou dívku.

Krasoňovy dny se stávaly šedivými a chmurnými. Doléhal na něj fakt, že svou dívku na školních chodbách ani za Boha nemohl najít.

Kde tedy celou tu dobu Eleanora byla?

Budete se divit, ale Eleanora chodila školními chodbami také.

Každou chodbou, kterou prošel Krasoň, prošla i Eleanora, v každé třídě, kde měl hodiny, měla je také. Ale čas jim nepřál a tyto společné prostory vždy navštívili v jinou dobu školního dne, a tak se vyhýbali jeden druhému a druhý jednomu.

Jak tedy svést dvě nešťastně zamilované duše dohromady?

Na tuto otázku znala odpověď jen a pouze ta nejlepší dohazovačka široko daleko. Tedy Eleanořina sestřenka Justýna, ta, co jejich setkání tehdy tak ošklivě přerušila. A možná i kvůli tomu se odhodlala je svést znovu dohromady, aby odčinila svou špatnou karmu.

Vrhla se tedy do psaní dvou dopisů. Jednoho pro svou drahou sestřenicí, druhého pro jejího drahého snad v budoucnu hochu. Samozřejmě byla natolik prozíravá, že si zajistila i pisatele, aby její písmo nebylo u sestřenice v ohrožení.

Tak tedy Justýna, se samolibým pocitem své vlastní geniality, vyrazila předat oba dopisy.

Eleanora pro ni nebyla oříškem, jednoduše jí lístek položila pod lavici a s nadšením sledovala, jak se sluníčkovým úsměvem čte ty narafičené řádky, kterými ji prosí o schůzku se záměrem navrácení řetízku (o kterém Justýna nějakou záhadou věděla – prozíravá to dívčina).

Jak jsem již zmínila, Justýna je velmi schopnou dohazovačkou, a proto si našla způsob, jak předat vzkaz i princí na bílém koni. No co, měla své zdroje, alias lidi, kteří jí měli být za co vděční.

A tak se tedy stalo, že oba, jak Eleanora, tak Krasoň, obdrželi své dopisy a oba se s nadšením ve smluvenou hodinu vydali na místo schůzky.

Řítíli se na hřiště k houpačkám jako diví, oba natěšení na toho druhého.

Krasoň již v pichlavé nedočkavosti poposedával na jedné z houpaček, když se Eleanora teprve dostala na mírný kopeček. Oba se střetli pohledy. Krasoň vzrušeně vstal. Eleanora k němu docupitala.

Konečně se shledali.

HLÁŠKY

sesbírala Zuzana Karasová

Učitel: U maturity už budete mluvit více sami.
Tady to z vás tahám jak v Ústřední místnosti StB.

Učitelka (*na své dva kolegy*) Chlapci, běžte už s tím dusíkem, oni mu vůbec nevnímají.

Učitelka: Tak Honziku, pojď tady za mnou na zkoušení.

Student: Proč?

Učitelka: No máš průměr 1,43...

Student: Tak mi dejte 2, já za vámi nejdu!

V hodině chemie...

Učitel: Takže jestli to vezmu takhle zleva doprava, jak čtu... pokud teda nejsem Arab.

Učitelka: Ty můžeš mít sluchátka v hodině?

Studentka: No, ne...

Učitelka: Tak je schovej.

Studentka: Paní učitelko vy jste nějak moc bystrá...

Učitelka: No... směla.

Učitel: Existují dva savci, kteří nemají pud sebezáchovy. A to je nosorožec a český batůžkář.

Student: Jsem psychicky na dně.

Učitelka: Ty jsi psychicky na dně? Co mám říkat já?

Učitel: Když se cvičilo, jak rychle naskočit do tanku, Čechům to trvalo 4 sekundy, Rusákům 2 sekundy. Ale to byli nějakí mongolští Rusové, takže měli tak metr dvacet...

Učitelka: Protože se dnes nechce pracovat ani vám, ani mně, dáme si kámen, nůžky, papír a kdo prohraje, půjde počítat. Buď já, nebo někdo z vás.

Student vypráví svou prezentaci

Student: No a uvědomil jsem si, že jsem neměl plavky. Tak jsem jenom skočil do rybníka.

Učitelka: A neměl jsi ani ty tvoje kšandy (boratky)?

Učitel: Jak se zdraví Arabové?

Student: Alláhu akbar.

Učitelka: Kdy končí spermatogeneze?

Studentka: V menopauze.

Student 1: A může si muž nechat i jméno manželky?

Student 2: Třeba Tomáš Garrigue Masaryk.

Student 3: Ona byla Masaryková?

Učitel: Já mám na vás tento týden nějaké štěstí. Mně se zdál sen ... a vystupoval v něm Marek. A kdybys věděl, co jsme dělali!... Ale ne, není to nic sprostého. Jeli jsme do Saúdské Arábie a chtěli jsme unést jejich princezny. No ale ony měly asi 7 let ... tak jsme si s nimi nakonec hráli.